

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Loca Infesta,|| Hoc est:|| De Infestis,|| Ob Molestantes||
Daemoniorvm Et Defvncto-||rvm Hominvm Spiritvs,
Locis,|| Liber Vnvs.||**

Thyraeus, Petrus

Coloniae Agrippinae, 1598

VD16 T 1247

Cap. V. Bonos Angelos non esse authores tumultuum, qui prænunciij
mortis esse solent?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61332)

*Bonos Angelos non esse authores tumultuum, qui
prænnuncij mortis esse solent.*

1. Vm (vt dictum est) humanorum Spirituum opera terrificationes hæ, & tumultus nocturni, de quibus disputatio est, non fiant, omnino necesse est ad Angelos ipsos transferri, quorum non parvæ sunt in hoc sensibili mundo cum hominum genere occupationes.
2. Quoniam verò hi duplicis generis sunt, & contrariorum pro-
pmodum studiorum, utris tribuendi sunt, gravem habet disputa-
tionem, facilius est Discipulum hic quam Doctorem agere.
3. Qui rem ipsam, quæ agitur, velit attendere; cum mortis homi-
nes admonere videantur, atque in reddendâ De orationem vocari;
facile sibi patietur persuaderi; hæc non improborum Spirituum,
qui salutem hominum oderant; sed bonorum, qui eandem
amant; opera esse & functiones.
4. Qui verò omnia diligentius secum expendet haud parum ani-
mo fluctuabit. Quid, quod contrarias cogitationes facile admittat?
Si enim in his terrificationibus propositum est, vt mortis homines
admoneantur, quid quæso opus est tot tumultibus? tanto strepitu?
pompe etiam funebri, & sexcentis aliis; ùm multo facilioribus ra-
tionibus mortis homines admonere valeant?
5. Accedit quod certum ex hoc strepitu argumentum subsecu-
tura mortis peti non possit. Quis enim, vtrum mortis indicium
sit, dixerit; an ob aliam causam excitetur? Esto postquam mors
subsecuta est, mortis signum fuisse dicere possimus; sed tamẽ dum
excitaretur, mortis argumentum esse, certo dici non potuit.
6. Et vt mortis certissimum sit signum, nondum tamen cuius
mortem portendat sciri potest, quapropter cum singuli, qui in via
aliqua familia cõmorantur, ad se illum pertinere existimare pos-
sint, frustra hæc à bonis Angelis opera susciperetur.
7. Aliis etiam locis, quam vbi is, qui mortem obit, strepitus hic
auditus est, & auditur frequenter; aliis locis hæc mortis pronõsti-
ca signa observata. Novimus Moguntia mortuum, cuius mortem
signa non Moguntia, sed alio loco, vbi is prædia sua atq; facultates
habebat, præcesserunt: quomodo verò hic absentibus signis, vt ad
mortem se compararet, moneri potuit?
8. Quo tempore plerique animam exhalaverunt, eodem ipso tu-
multus excitati sunt non rarò. at verò tum eo sine excitates esse,
vt ad

vt ad felicem finem se homines præpararent, quis dixerit?

Et pessimorum hominum exitus hæc terriculamenta præcedunt, & sanctissimorum virorum. verùm vt his illis opus non est; ita priores illis sunt indigni. Iusto enim Dei iudicio fit, vt qui viuentes oblitii sunt Dei, morientes obliuiscantur sui.

Præcedunt quoq; infidelium mortes, nec eorum tantùm, qui Christi fidem aliquando complexi fuerunt, sed & Iudæorum atq; gentilium, qui eandem impiè reiecerunt. Cùm verò his nulla sit spes salutis æternæ reliqua, quid est necesse, vt de exitu suo, atq; ex hac vita discessu, his argumentis moneantur?

Non igitur in hoc strepitu atq; tumultu propositum est, vt ad felicem ex hac vita egressum mortales se comparent. Quocirca concludi ex hoc argumento non debet, bonos esse Spiritus, à quibus hi tumultus excitantur.

Alia etiam ad hanc rem confirmandam argumenta suppetūt. Administratorij sunt Spiritus Angeli boni: Deo, in quibuscunq; ille rebus velit operas suas promptissimè offerunt. Quod si igitur hic operas suas locant, necesse est id Dei fiat imperio atq; voluntate at cùm ratio nulla dari possit, cur hos tumultus Deus excitari velit, & imperet, cur bonis Angelis ipsos iudicamus tribuendos?

Mirum est, quod cum tot & tam illustria bonorum Angelorū in sacris literis munia & officia describantur, huius tam frequentis & vsitati nulla fiat mentio. Mirum est apud Sanctissimos Ecclesiæ Doctores tantùm huius esse silentium, præsertim cùm inter ipsos reperiantur, qui integra volumina de bonorum Spirituum sancti onibus posteritati reliquerint.

Leuitatis præterea nec pauca nec leuia cum his tumultibus coniuncta sunt argumenta. vt verò horum authores Angelos dicamus, qui perpetuò Dei faciem contemplantur, res est indignissima.

CAP. VI.

A malis Spiritibus tumultus qui mortis sunt indicia, excitari.

Facile ex dictis quilibet concluderit, malorum Spirituum opera terrificationes & tumultus, qui mortis prænuncij sunt, excitari. Cùm enim necesse sit à Spiritibus illos fieri: & nec illi qui in humanis adhuc corporibus degunt, nec qui corpora reliquerūt, & alibi versantur: nec Angeli boni ipsorū authores sint, quibus quæso, nisi malis Spiritibus ipsos tribuemus?

Et pro-